

בראש כוח

השריון המוביל באפריקה

טנק מצרי בוער לאחר שנפגע ע"י המ"פ יוסי רגב

ב־16 באוקטובר נגזר הפלוגה בה שירתתי כסמ"פ לכיוון תעלת סואץ. הפלוגה היתה שייכת לחטיבת השריון 421, בפיקודו של אל"מ חיים ארן, החטיבה המשוריינת הראשונה שצלחה את התעלה נמסגרת אגדת שרון. הצליחה נעשתה על גבי תמסחים (כלי רכב אמפיביים). נענו בחטות החשיכה על ציר "עכביש" וראינו את המלחמה מתנהלת מצפון לנו, באזור ציר "טרטור" והחווה הסינית. המשכנו בתנועה וחברנו עם כח הצנחנים שאמור היה לכבוש את ראש הגשר ממערב לתעלה, ועם התמסחים שהיו אמורים להעביר את הטנקים שלנו מעבר לתעלה. אחד כך עלינו על ציר "נחלה" וראיתי המוני טנקים שרופים של חטיבה 600, גם היא מאוגדת שרון. זו היתה טראומה. הגענו ל"מצמר" ונהנינו התמסחים לא שמו לב שפנינו והמשיכו לנוע קדימה. ניסיתי לנפנף להם בידים, אבל הם ישבו גבוה ולא ראו אותי. דפקתי על דפנות הפח בכל זכוח. רק אז שמעו ונכנסו אחרינו ל"חצר".

בחמש בבוקר הורד התמסח הראשון למים ועליו המ"פ שלי, יוסי ברג. אחרי ירד טנק המג"ד, גיורא לב (כיום ראש עיריית פתח תקוה) והקמב"צ שאול שגב. השקט על המים היה מוחלט ולא בורחה ירייה אחת מעל ראשנו בזמן הצליחה. עלינו לגדה המערבית של התעלה, התארגנו והתחלנו לנוע מערבה, לאורך הגדה הצפונית של האגם המר הגדול. חצינו את תעלת המים המחוקקים ונענו מערבה. בדרך נתקלנו בגרוד סיוור ריביוני, שלא ידע מאיפה נפלנו עליו, והשמרנו אותו. המשכנו לנוע תוך שאנו תוקפים ומשמירים את כסיסי הטילים באזור. היה כל לזהות אותם בזכות האנטנות שניצבו במרכזם. והתקרנו בהירות והתפרסנו סביב. פתחנו באש על משגרי הטילים וראינו איך הם נדלקו, כמו זיקוקי דינור. ורגשנו ותרוטמות וות והמוראל זינק בצורה שלא ידענו בימי הלחימה שחלפו. המשכנו צפונה, בהרגשת בטחון. המח"ט חיים ארן שנמצא איתנו הסיף להרגשה זו בקולו, שנשמע במכשירי הקשר שלי ובטות. ורתה הרגשה שאנחנו יכולים לנוע עד קהיר.

תכניות הקרב של המצרים. לפי המפה שהיתה ברמה מטכ"לית, הבנו שפגענו ביחידה מטכ"לית מצרית שמן הסתם נתקעה בשטח. עוד מצאנו בנגמ"ש רגל ענק. באותו בוקר, נשאיתי עם הפלוגה והצנחנים שאתי על הגשר. לאחר שעות רבות ללא שינה, ביקשתי תגבור. גיורא ענה לי בקשר: "תחזיק מעמד עם מה שיש". אני מוכרח סיוע", אמרתי, והוא ענה: "אל תדאג כל עם ישראל מאחוריך". לא חלף זמן רב וצנחנים התחילו לעבור רגלית את תעלת המים המתוקים, נקלעו לקרבות, נסוגו להתארגנות והסתערו שוב. בהמשך הליקופטרים מצריים הופיעו מעלינו בגובה נמוך. ראינו איך פותחים דלתות ומתחילים לגלגל עלינו חביות חומר דליק. אחת החביות נפלה קרוב לנגמ"ש של אייק שרון ולמרכה המול לא היו נפגעים. פגענו במסוקים והם התפוצצו באוויר. לאחר מכן נתנו לשרון את המפה המטכ"לית שנמצאה בנגמ"ש המצרי. הרגל המצרי ליווה את גרוד 264 עד גמר שהותו ב"אפריקה".

יונתן אדרת היה עד לאחרונה נשיא 'אלסינט' (רשמה מפיו: שרה כוכבי)

באמצע הלילה שמע אחד המפקדים, יגאל גרייבו, רחש ולאחר שירה צרור ממקלע הרחשים פסמו. בבוקר הלבנו לברוק מה קרה וגילינו מחלקה שלמה של אשוי קומנדו מצרים שכולם נהרגו בטרם פתחו עלינו באש. הם שכנו כמה עשרות מטרים מאיתנו מוהשים ומצויירים בטיל RPG דרוכים לירי.

עם בוקר שלחתי ג"פ סיוור של הצנחנים שהיו אתי לנוע לאורך תעלת המים המתוקים. הנתנו בסנק אריב המתקרב לכיוון הג"פ. הצנחנים פגעו בו בטיל לאו. על שפת התעלה ראינו טנק ישראלי בוער, והבחנו שנפגע מאש שורתה מדרום. היינו שלוש טנקים במחסה. הפינו את התותחים למקור הירי וגלשנו מהכביש אל עבר גדר של שיחים קוצניים התגלה לעינינו מראה מדהים. עשרות טנקים מצריים היו פזורים בשטח כשהם מכוונים אלינו קנים מבלי שהבחינו בנו. תוך זמן קצר השמרנו 26 טנקים. הצנחנים השלימו את המלאכה ופגעו בשלושה טנקים נוספים, שבעה נצקו אריב נותרו שקועים בכיון. הסתבר שהם ירדו לאזור בוצי ושקעו בו. בנגמ"ש אמפיבי מסוג BRDM ניסה לחצות בחזרה לכיוון מערב את תעלת המים ולהסתלק מהמקום אך לא הצליח לעלות על הגדה. אנשיו נעלמו ואנחנו נייגשנו לברוק במה מדובר. מצאנו בנגמ"ש המצרי מפה ענקית של כל אזור התעלה עם כל

וגיעה פקודה לעזר ולחזור לאזור ראש הגשר. בערב כשנשכנו מה עברנו באותו יום, הגענו למסקנה שעבדנו כמו אוגדה שלמה. השמרנו 4 בסיסי טילים, 12 טנקים ועשרים נגמ"שים.

המצרים כנראה ק"ט מה קרה, ולחזרת התחילו להפגין אותנו. לפנות ערב 17.10 היה יוסי רגב עם כמה טנקים בין החושים של הכפר. טנקים הסתתרו לא ידעו מאיפה יורים עלינו. יוסי הבחין מלו בחמישה טנקים ופגע בארבע מהם. כשחזרעש לפגוע באויש המג"ד, גורא לב, לחץ עזר לחזור. לפוע הבחין יוסי בטנק ממוקם בין עי בתים ומכוון גותח אל גיורא. ללא הסיס ית בו והטנק התנצץ. יוסי עמד מצריח והטב כדו שייטיב לואות ופגז ח"ש רלח את כתפו. הא נפצע קשו ונפל על הגב לנך הטנק. היתי בשוק. יוסי זא חבר מאר טה שלי. עד היום אני זוכר את זה שהתחולל ש. ראיתי שהצורו מבולבל וקפצו על הטנק. מיהרגו לפנות אותו לכיוון התעלה. הוא היה בוכרה וריב את. הצליחו יוציא אותו לצווח והורדנו אותו לסירת גומי יוסי פונה ואנימונית למ"פ ג. חולה ראית חשימה ואנחנו עברנו לצד השני של תעלת המים המתוקים. חששנו שפגעו בנו וכיוון בתי הכפר עם לילו נותרו במיקום, פלוגה שהיתה מעשה מחלקה נעוגבת.

החלה לעינינו מראה מדהים. עשרות טנקים מצריים היו פזורים בשטח כשהם מכוונים אלינו קנים מבלי שהבחינו בנו. תוך זמן קצר השמרנו 26 טנקים. הצנחנים השלימו את המלאכה ופגעו בשלושה טנקים נוספים, שבעה טנקים נצקו אריב נותרו שקועים בכיון